

9. 12. 15 25.

FILIPKA

Ministr vnitra
Milan Chovanec

Toto rozhodnutí nebylo právní moci
dne: 16. 12. 2015
podpis: *Milana Chovance*

MVCRP016HWD8

Naturalizace v České republice (GA15-07626S)
podle zákona č. 40/1993 Sb.

prac. č.: 0422 r

V Praze dne 3. prosince 2015

Č. j.: MV-125303-4/VS-2015

Rozhodnutí

Ministr vnitra jako správní orgán příslušný dle § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“), rozhodl na základě včasného rozkladu, který podala roz. nar. ložkovka – Bělorusko, státní občanka Běloruska, trvale byt. (dále jen „žadatelka“), proti rozhodnutí odboru všeobecné správy Ministerstva vnitra, (dále jen „Ministerstvo vnitra“), ze dne 26. 6. 2015, č.j.: VS-3705/835.3/2-2014, jímž nebylo podle ustanovení § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbytování státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon č. 40/1993 Sb.“), vyhověno její žádosti o udělení státního občanství České republiky, (dále jen „žádost“), t a k t o:

Podle § 152 odst. 5 písm. b) správního řádu se rozklad **z a m í t á.**

O d ů v o d n ě n í:

I.

Žadatelka požádala dne 11. 12. 2013 prostřednictvím Úřadu městské části Praha 9 o udělení státního občanství České republiky. V průběhu správního řízení žadatelka změnila adresu trvalého bydliště na Prahu 8. V dotazníku k žádosti žadatelka uvedla, že na území České republiky se zdržuje od roku 2003, trvalý pobyt zde jí byl povolen od 3. 3. 2008. Žadatelka je rozvedená, z předchozího manželství má dospělou dceru, běloruskou státní občanku, která žije v Praze na dřívější adrese trvalého bydliště žadatelky v Praze 9. Žadatelka podniká na základě živnostenského oprávnění jako osoba samostatně výdělečně činná pro společnost AL s.r.o.

Ministerstvo vnitra usnesením ze dne 15. 1. 2015 podle § 64 odst. 1 písm. a) správního řádu řízení ve věci žádosti žadatelky přerušilo do 16. 2. 2015, a vyzvalo ji v této lhůtě k doložení vyjmenovaných dokladů a prohlášení, za účelem úplného a přesného zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti a k prokázání splnění zákonných podmínek pro udělení státního občanství České republiky. Dále byla žadatelka tímto usnesením informována o zahájení řízení ve věci a o možnosti

seznámit se před vydáním rozhodnutí s obsahem spisového materiálu a vyjádřit se k podkladům pro rozhodnutí.

Z důvodu neúplných dokladů doručených ve stanovené lhůtě Ministerstvu vnitra, bylo usnesením ze dne 26. 3. 2015 řízení o žádosti opětovně do 17. 4. 2015 přerušeno. Žadatelka byla vyzvána k doložení chybějících dokladů a k předložení písemného vyjádření ke vzniku dlužných částek na veřejné zdravotní pojištění, dále pak s možností podat odůvodněnou žádost o prominutí nesplnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. e) zákona č. 40/1993 Sb., neboť jak bylo zjištěno, neplnila své povinnosti vyplývající ze zvláštních právních předpisů na úseku veřejného zdravotního pojištění. Požadované doplnění žadatelka ve stanovené lhůtě předložila, k chybnému placení záloh na veřejné zdravotní pojištění uvedla, že je, včetně penalizačních poplatků, z důvodu nepravidelných příjmů hradila naráz podle finančních prostředků na účtu. Opožděným platbám by pak měl podle žadatelky zabránit zřízený trvalý příkaz k úhradě, neboť její příjem se stabilizoval. Možnosti vyjádřit se před vydáním rozhodnutí k jeho podkladům žadatelka nevyužila.

II.

V průběhu správního řízení bylo zjištěno, že žadatelka splňuje podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. a), c) a d) zákona č. 40/1993 Sb., neboť má ke dni podání žádosti povolen trvalý pobyt na území České republiky více než pět let a převážně se zde zdržuje. Výpisem z Rejstříku trestů doložila, že nebyla v posledních pěti letech pravomocně odsouzena pro úmyslný trestný čin a prokázala znalost českého jazyka. Splnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. b) zákona č. 40/1993 Sb. spočívající v předložení dokladu o propuštění ze stávajícího státního svazku žadatelé s účinností zákona č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky), od 1. 1. 2014 neprokazují.

Žadatelka však nesplňuje podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. e) zákona č. 40/1993 Sb. Ministerstvo vnitra v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedlo, že z předložených dokladů vyplývá, že žadatelka jako samoplátce pojistného, vedena v kategorii osob samostatně výdělečně činných v období od 6. 10. 2010 dosud, měla a má povinnost hradit platby pojistného na veřejné zdravotní pojištění ve stanovené měsíční výši, naposledy konkrétně v období od 1. 1. 2015 ve výši 1797 Kč měsíčně. Žadatelka platby pojistného na veřejné zdravotní pojištění ve stanovené výši nehradila řádně a včas. Z vyúčtování pojistného na veřejné zdravotní pojištění od 1. 11. 2010 do 21. 1. 2015 vyplývá, že žadatelka měla téměř po celou dobu povoleného trvalého pobytu nedoplatky na pojistném a nedoplatky pojistného měla i v průběhu správního řízení o žádosti. V důsledku neplnění zákonných povinností žadatelky na úseku veřejného zdravotního pojištění vyměřovala žadatelce zdravotní pojišťovna od roku 2011 sankční penále.

Ministerstvo vnitra dále uvedlo, že žadatelka neplnila své povinnosti ani na úseku důchodového pojištění.

Při posouzení žádosti přihlédlo Ministerstvo vnitra především k tomu, že argumenty uvedené žadatelkou stran neplnění povinností na úseku veřejného zdravotního pojištění nenaplňují důvod pro prominutí splnění podmínky z důvodu hodných zvláštního zřetele. U žadatelky se nejednalo o porušení jednorázové, ale opakované, které přetrvávalo i během posuzování její žádosti, přičemž prodlevy v úhradách na pojistném trvaly i několik měsíců. K tomu Ministerstvo vnitra poznamenalo, že z deklarovaného měsíčního příjmu žadatelky a z předložených přiznání k dani z příjmů fyzických osob od roku 2010 do roku 2014 včetně, vyplývá, že její příjmy zdaleka nebyly tak alarmující, aby jí bránily hradit průběžně platby pojistného. V životopise k žádosti žadatelka rovněž uvedla, že před odchodem do České republiky v roce 2003 prodala v Bělorusku dům a rovněž výnos z tohoto prodeje jí nepochybně mohl pomoci plnit její zákonné platební povinnosti. Vzhledem k tomu, že uvedená podmínka nebyla žadatelce prominuta, nebylo její žádosti vyhověno a státní občanství České republiky jí nebylo uděleno.

III.

Proti zamítavému rozhodnutí podala žadatelka včasný rozklad s přílohami, potvrzující mj. neexistenci splatných nedoplatků pojistného a penále na veřejné zdravotní pojištění a na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti z července roku 2015 a potvrzení Komerční banky, a.s., o zadání trvalého příkazu.

V rozkladu žadatelka uvádí, že jí zamítavé rozhodnutí Ministerstva vnitra velmi bolestně zasáhlo. V České republice žije nepřetržitě již dvanáct let, tuto zemi považuje za svůj domov, chová se k ní loajálně, žije spořádaným životem a rozhodnutí považuje za osobní křivdu. Žadatelka má za to, že český právní řád umožňuje v současné době existenci dvojího státního občanství, proto by si ráda ponechala jako symbolické spojení se zemí, kde se narodila, státní občanství Běloruska. Dále žadatelka přiznává, že v případě plateb zdravotního pojištění a sociálního zabezpečení postupovala dost nedbale a zároveň si neuvědomovala míru nesprávnosti svého počínání. Vždy po určité době navštívila příslušná pracoviště, dlužné částky řádně vyrovnala včetně penalizačních úroků, a tím měla za to, že je to tak v pořádku. Žadatelka nechce své jednání bagatelizovat či omlouvat. Výsledkem upozornění ze strany Ministerstva vnitra je skutečnost, že odvody již řádně uhrazuje, nic nedluží a má nastaveny také trvalé příkazy. Dále dodává, že si řádně platí životní pojištění a dobrovolně si připlácí na důchod. Žadatelka věří, že ministr vnitra bude věnovat pozornost jejímu rozkladu, a že k němu zaujme lidský přístup, který je nutný pro odstranění tvrdosti zákona, jehož uplatnění není v jejím případě nezbytně nutné.

IV.

O rozkladu proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně rozhoduje podle § 152 odst. 2 a 3 správního řádu ministr vnitra na základě návrhu rozkladové komise. Rozklad posoudila rozkladová komise ministra vnitra.

Ministr vnitra k podanému rozkladu uvádí, že, jak vyplývá z podrobného odůvodnění zamítavého rozhodnutí Ministerstva vnitra, žadatelka nespĺňuje podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. e) zákona č. 40/1993 Sb., neboť neplnila povinnosti vyplývající jí ze zvláštních právních předpisů upravujících veřejné zdravotní pojištění. Možnost prominutí splnění této podmínky nebyla u žadatelky využita, neboť se u ní nejednalo o ojedinělé pochybení. Ministr vnitra konstatuje, že z odůvodnění napadeného rozhodnutí Ministerstva vnitra a z dokladů Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky, (dále jen „VZP“), které žadatelka v průběhu správního řízení o žádosti doložila, vyplývá, že žadatelka jako samoplátce pojistného platby na veřejné zdravotní pojištění v období od 6. 10. 2010 do současné doby ve stanovené měsíční výši nehradila řádně a včas, ačkoliv byla velmi dobře obeznámena se svou zákonnou povinností. Z vyúčtování pojistného na veřejné zdravotní pojištění od 1. 11. 2010 do 21. 1. 2015, vystavené VZP dne 21. 1. 2015 vyplývá, že žadatelka měla téměř po celou dobu v postavení samoplátce pojistného nedoplatky na pojistném a nedoplatky pojistného měla i v průběhu řízení o žádosti. Nedoplatek pojistného na veřejné zdravotní pojištění činil krátce před podáním žádosti částku 6 992 Kč (ke dni 8. 10. 2013) a ještě ke dni 8. 1. 2015 dlužila žadatelka pojistné ve výši 7 012 Kč.

Ministr vnitra uvádí, že Ministerstvo vnitra respektuje ustálenou judikaturu Nejvyššího správního soudu, který ve svém rozsudku ze dne 13. 3. 2008, č.j.: 5 As 51/2007-15, judikoval, že smyslem a účelem podmínky pro udělení státního občanství České republiky dle ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona č. 40/1993 Sb., je vyloučit z možnosti nabytí státního občanství České republiky žadatele, který po dobu svého dosavadního pobytu na území České republiky porušoval právní předpisy (zde upravující veřejné zdravotní pojištění a důchodové pojištění), neboť je důvodné reálné nebezpečí, že by takový cizinec pokračoval v závažném porušování právních povinností i jako občan České republiky, a je zde tudíž veřejný zájem na tom, aby takový cizinec občanství České republiky nenabyl.

Ministr vnitra dále konstatuje, že v případě žadatelky, která své závazky neplnila soustavně po celou dobu od října roku 2010, kdy se stala osobou samostatně výdělečně činnou, do současné doby, nemůže být porušení povinnosti uhradit včas pojistné na veřejné zdravotní pojištění považováno pouze za formální opomenutí, které, jak uvádí výše citovaný judikát Nejvyššího správního soudu, samo o sobě nezakládá nespĺnění uvedené zákonné podmínky pro udělení státního občanství České republiky.

Ministrovi vnitra v souvislosti s podaným rozkladem nezbyvá než zopakovat, že žadatelka se dopouštěla porušení povinností na úseku veřejného zdravotního pojištění po delší časové období; z její strany se nejednalo pouze o jednorázové porušení těchto povinností. V této souvislosti ministr vnitra připomíná, že systém veřejného zdravotního pojištění v České republice je v současné době založen na principu solidarity. Tento princip je pak promítnut i do průběžného financování veřejného zdravotního pojištění ze strany pojištěnců, když bez tohoto průběžného financování by se stal systém veřejného zdravotního pojištění nefunkčním, což by mělo dalekosáhlé následky na poskytování zdravotní péče v České republice.

Argumenty žadatelky, uvedené a doložené v rozkladu ze dne 20. 7. 2015, že k uvedenému dni není u žadatelky evidován splatný nedoplatek pojistného a penále na veřejné zdravotní pojištění a ke dni 14. 7. 2015 nemá žadatelka jako osoba samostatně výdělečně činná nedoplatek na pojistném (včetně záloh) a penále na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, nelze podle ministra vnitra považovat ve smyslu § 11 odst. 4 zákona č. 40/1993 Sb. za důvody hodné zvláštního zřetele k prominutí splnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. e) zákona č. 40/1993 Sb. Žadatelka porušovala předpisy upravující veřejné zdravotní pojištění dlouhodobě a opakovaně a na svou obhajobu neuvedla žádný relevantní argument, přiznala pouze vlastní nedbalost při plnění svých zákonných povinností. K argumentu, že žadatelka učinila taková opatření (zadaní trvalých příkazů Komerční bance, a.s.), aby odvody pojistného byly hrazeny řádně a včas, ministr vnitra konstatuje, že plnění příslušných povinností ve smyslu ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona č. 40/1993 Sb. se v zásadě posuzuje za celou dobu povoleného trvalého pobytu na území České republiky, nikoliv jen za dobu řízení o žádosti, (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 3. 2008, č.j. 5 As 51/2007-105), a jakkoliv tedy žadatelka provedla nápravná opatření, velmi krátký odstup od doby, kdy porušování předpisů především v oblasti veřejného zdravotního pojištění došlo, a to v kontextu doby, po kterou žadatelka své povinnosti na úseku veřejného zdravotního pojištění neplnila, vede ministra vnitra k závěru, že podmínka stanovená v § 7 odst. 1 písm. e) zákona č. 40/1993 Sb. nebyla v případě žadatelky splněna. Jak výše uvedeno, žadatelka svá pochybení napravila až na základě výzvy Ministerstva vnitra v rámci usnesení o přerušení správního řízení ze dne 26. 3. 2015 k předložení písemného vyjádření ke vzniku dlužných částek na veřejné zdravotní pojištění. Důvod k prominutí nesplněné zákonné podmínky, uváděný žadatelkou (nedbalost a nárazové úhrady pojištění dle jejího vlastního uvážení) nekoresponduje především s její deklarovanou integrací do české společnosti, opřenu o délku jejího pobytu zde, svou loajálností k této zemi a spořádaným životem. Naopak tento atribut je dle názoru ministra vnitra nutno připsat žadatelce k tíži, neboť měla dostatek času osvojit si své povinnosti a závazky ke státu, o jehož státní občanství se hodlá ucházet. V této souvislosti považuje ministra vnitra za nutné uvést, že důvody hodné zvláštního zřetele k prominutí podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. e) zákona č. 40/1993 Sb. by měly být v příčinném vztahu k nesplnění výše citované zákonné

podmínky. Za takový důvod nelze proto považovat ani žadatelčino tvrzení, že se „polepšila“.

Pro úplnost ministra vnitra uvádí, že jak je již uvedeno v napadeném rozhodnutí Ministerstva vnitra, v souvislosti s novou právní úpravou státního občanství, žadatelé o udělení státního občanství České republiky od 1. 1. 2014 neprokazují pozbytí dosavadního státního občanství. Žadatelce by proto v případě udělení státního občanství České republiky bylo ponecháno i státní občanství Běloruska.

VI.

Podle § 89 odst. 2 správního řádu ministr přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy a neshledal v postupu Ministerstva vnitra takové pochybení, které by vedlo ke změně či zrušení napadeného rozhodnutí. Ministr vnitra dospěl k závěru, že Ministerstvo vnitra v odůvodnění svého zamítavého rozhodnutí řádně uvedlo veškeré zjištěné skutečnosti a důkazy, o něž byla uvedená zjištění opřena. Vycházelo ze spolehlivě zjištěného stavu věci, přičemž správní uvážení bylo logickým vyústěním řádného hodnocení skutkových zjištění.

Vzhledem k tomu, že z podaného rozkladu nevyplynuly žádné nové, právně významné skutečnosti, které by mohly mít vliv na zrušení napadeného rozhodnutí, rozhodl ministr vnitra na návrh rozkladové komise způsobem uvedeným ve výroku tohoto rozhodnutí a rozklad zamítl. Důvodem zůstává u žadatelky nesplnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. e) zákona č. 40/1993 Sb. a její neprominutí.

P o u ě n í: Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 správního řádu ve spojení s ustanovením § 152 odst. 4 správního řádu nelze odvolat.

ministr vnitra

